

Arrest

nr. 135 762 van 22 december 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 1 december 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 november 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 december 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 december 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. DECALUWE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Bengaalse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 31 januari 2012 en heeft zich een tweede keer vluchteling verklaard op 10 oktober 2014.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 6 november 2014 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

1.3. Op 14 november 2014 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Deze beslissing werd diezelfde dag aangetekend verzonden.

Dit vormt de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent van Bengaalse afkomst en woonde in Sonatola, een dorp in het district Nawab Ganj van de provincie Dhaka. U liep school tot de vijfde klas en erna hielp u uw vader op de landbouwgronden. Drie en een half jaar voor uw vertrek uit Bangladesh leerde u N.(...) S.(...) M.(...) ("Mim") kennen. U sportte in de buurt waar ze woonde. Na een half jaar begon u een relatie met haar. U hield de relatie geheim voor beide families omdat u vreesde dat de familie van Mim niet akkoord zou gaan met uw verkering. In augustus 2011 ontdekte haar familie dat jullie elkaar in het geheim ontmoetten. Mim mocht vervolgens niet meer alleen buiten. Haar broer zette haar af aan haar school en kwam haar terug ophalen. Op 5 november 2011 stuurde u Mim een brief via uw vriend met de boodschap dat u haar wilde zien in de mangotuin. Haar broer onderschepte echter de brief. Zonder dat u wist dat de brief was onderschept ging u naar de mangotuin met een vriend. De broer van Mim en zijn twee neven wachtten u daar op met wapens. Er ontstond een gevecht waarbij uw vriend het trio een ijzeren stok afhandig maakte en daarmee de broer van Mim doodde. Samen met uw vriend rende u zo snel mogelijk weg.

Op 7 november 2011 werd een First Information Report (FIR) over u uitgevaardigd. De vader van Mim had klacht ingediend tegen u omwille van de moord op zijn zoon. Uit angst voor de politie en de familie van Mim vluchtte u samen met uw ouders naar Dawlat Pur. Op 16 januari 2012 kon u wegvlugten uit Bangladesh. U vloog met Bangladesh Airlines naar Italië en vanuit Italië reisde u via Frankrijk naar België. U kwam op 31 januari 2012 in België aan en diende diezelfde dag nog een asielaanvraag in. Ter staving van uw asielrelaas legt u de volgende documenten neer: een bundel gerechtsdocumenten (een First Information Report (FIR), een complaint, een charge sheet en een arrest warrant) en een brief van de advocaat van uw vriend. Op 7 mei 2014 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er kon immers geen geloof worden gehecht aan uw relatie met Mim, noch aan de daaruit voortvloeiende juridische problemen. U diende een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV), maar uw beroep werd verworpen.

Op 10 oktober 2014 diende u een tweede asielaanvraag in. U verwees hierbij naar dezelfde problemen als bij uw eerste asielaanvraag. Ondertussen zou u veroordeeld zijn wegens de eerste moordaanklacht. Tevens zou er een tweede aanklacht tegen u ingediend zijn. Ter ondersteuning van uw asielrelaas legde u verschillende juridische documenten voor, een brief van uw advocaat en een omslag.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige aanvraag hebt uiteengezet, zijnde uw relatie met Mim en de hieruit voortvloeiende problemen, moet worden beklemtoond dat uw vorige aanvraag door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Immers daar er noch geloof kan worden gehecht aan uw beweerde relatie, noch aan uw juridische problemen, verandert uw bewering veroordeelt te zijn tot levenslang, als gevolg van deze situatie, niets aan bovenstaande vaststelling

Met betrekking tot de nieuwe documenten die u aanbrengt, zijnde juridische documenten en een brief van uw advocaat ter ondersteuning van de motieven die u naar aanleiding van uw vorige asielaanvraag hebt uiteengezet, moet worden vastgesteld dat uit informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een bijlage in uw administratief dossier is gevoegd, blijkt dat er in uw land van herkomst een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Bengaalse documenten bijzonder relatief en zijn deze op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas.

Zo legde u vooreerst geen enkel bewijs van uw identiteit voor, dit terwijl een identiteitsbewijs een essentieel element van elk soort procedure, en dus ook van de asielprocedure uitmaakt. U kunt dus niet

aannemelijk maken dat de door u neergelegde documenten over u zouden handelen. Voorts is het niet voldoende om documenten neer te leggen; deze dienen gepaard te gaan met geloofwaardige verklaringen. Daar er reeds tijdens uw eerste asielaanvraag gewezen werd op de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen en gebrek aan geloof in de authenticiteit van de door u neergelegde documenten, is het simpelweg neerleggen van nog meer juridische documenten onvoldoende om bovenstaande vaststellingen simpelweg van de tafel te vegen. Daar u beweerde dat de tweede aanklacht tegen u ingediend werd door dezelfde persoon die verantwoordelijk zou zijn voor de eerste aanklacht tegen u, kan er reeds geen geloof meer gehecht worden aan uw nieuw ingeroepen element. Ook dient opgemerkt dat uw juridische documenten opnieuw niet voldoen aan alle vereiste formele kenmerken, zodat er geen geloof kan worden gehecht aan de authenticiteit van uw stukken. Zo blijkt uit toegevoegde informatie dat de wet die verwijst naar het maken van officiële kopies van gerechtelijke stukken, Sectie 76 van Act. No. 1 van de wet van 1872, is. Op uw juridische documenten wordt verwezen naar "section 76 act of 1872", zonder dat gepreciseerd wordt om welke "act" (i.e. 1) het zou gaan. In dit licht kan er ook geen geloof worden gehecht aan de brief van uw advocaat die verwijst naar uw juridische problemen.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of deze elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 15 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet. “

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: vluchtelingenverdrag), en van het motiveringsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker formuleert zijn grieven als volgt:

"Het CGVS oordeelt dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Het CGVS verwijst hiervoor naar het feit dat er in Bangladesh veel valse documenten circuleren zodat de bewijswaarde van dergelijke documenten relatief is alsook naar het feit dat verzoekers verklaringen tijdens de eerste asielaanvraag als ongeloofwaardig werden beoordeeld. De motivering van het CGVS is evenwel niet afdoende.

1) M.b.t. de documenten uit Bangladesh

- Het CGVS weigert de nieuwe documenten van verzoeker in overweging te nemen, stellende dat er in Bangladesh veel valse documenten circuleren zodat de bewijswaarde van dergelijke documenten relatief is.

Het is evenwel niet omdat er in Bangladesh veel valse documenten circuleren dat alle documenten uit Bangladesh automatisch vals zijn.

In casu legt verzoeker diverse juridische documenten voor.

Welnu, uit het COI-document waarnaar het CGVS verwijst in haar administratief dossier blijkt dat m.b.t. gerechtelijke documenten in verregaande mate kan nagegaan worden of ze al dan niet vals zijn. Zie p. 9:

"- Sommige vervalsers van juridische documenten wijzigen of creëren documenten die helemaal niet bestaan. Wanneer men het originele stuk van een dergelijk document zou gaan opzoeken in het "register" van de rechtbank of van het politiekantoor zou het er dan ook niet aangetroffen worden.

- Andere vervalste juridische documenten bestaan wel degelijk maar werden zonder wettelijke toestemming gewijzigd of tot stand gebracht na misleiding, druk of omkoping van een ambtenaar (corruptie). Wanneer een dergelijk stuk zou worden vergeleken met de inhoud van het originele stuk in het "register" van de rechtbank of het politiekantoor zou men ofwel zien dat de inhoud verschillend is ofwel dat het nooit werd opgestuurd naar het "register"."

(eigen onderlijning)

In casu heeft het CGVS geen enkel concreet onderzoek gedaan naar de door verzoeker neergelegde documenten, hoewel dit dus perfect mogelijk is, doch heeft zij deze documenten afgewezen louter en alleen verwijzend naar het algemeen gebruik van valse documenten in Bangladesh.

Het CGVS had de asielaanvraag van verzoeker moeten in overweging nemen om verder concreet onderzoek van de voorgelegde documenten mogelijk te maken.

Door thans van meetafaan en louter op basis van algemene bespiegelingen de documenten van verzoeker niet in overweging te nemen, heeft het CGVS haar beslissing niet afdoende gemotiveerd en niet in redelijkheid genomen.

- De opmerking van het CGVS over de formele kenmerken van de voorgelegde documenten is niet afdoende om deze documenten af te wijzen, nu uit de desbetreffende COI (Vormkenmerken stempel Evidence Act 1872) niet kan afgeleid worden dat de stempel op de documenten van verzoeker niet correct is, daar deze COI te algemeen is opgesteld zonder een concreet voorbeeld van een dergelijke stempel. Feit is nochtans dat de stempel op de documenten van verzoeker wel degelijk melding maakt van de desbetreffende section en act.

- Het CGVS verwijt verzoeker ook om geen identiteitsbewijs te kunnen voorleggen. Verzoeker is weliswaar niet meer in het bezit van een identiteitsbewijs en kan geen nieuw bekomen zonder zijn aanwezigheid in Bangladesh.

Dit gegeven wijst er in feite zelfs op dat verzoeker geen gebruik maakt van valse documenten, want indien verzoeker beroep zou doen op personen die valse documenten verschaffen, had hij allang een identiteitsbewijs kunnen laten aanmaken ook.

2) M.b.t de verklaringen van verzoeker

Het CGVS weigert eveneens de nieuwe documenten van verzoeker in overweging te nemen, stellende dat de verklaringen van verzoeker tijdens de eerste asielpprocedure als ongeloofwaardig werden beoordeeld.

Verzoeker wenst echter precies aan de hand van deze nieuwe documenten aan te tonen dat het CGVS ten onrechte besloot tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers verklaringen.

Verzoeker vraagt dan ook een grondig onderzoek van zijn nieuwe documenten (cfr supra) teneinde hem een faire kans te geven aan te tonen dat zijn verklaringen wel degelijk overeenstemmen met de werkelijkheid.

Volledigheidshalve wenst verzoeker eveneens zijn bemerkingen omtrent zijn verklaringen, zoals geformuleerd tijdens de eerste asielpprocedure, te herhalen.

1) Het Commissariaat stelt dat verzoeker geen eenduidige verklaringen aflegt over zijn relatie en ontmoetingen met Mim.

Verzoeker en Mim telefoneerden elke avond en verzoeker zag haar elke dag toen ze naar school ging. De keren dat verzoeker en Mim elkaar zagen én spraken waren onregelmatig en hing af van de gelegenheid. Zo heeft verzoeker dit ook verklaard (gehoorrapport p. 12):

"Hoeveel keer zag je elkaar gedurende die drie jaar?"

Zo vele keren.

Hoe regelmatig?"

Ik zag haar wanneer ze naar school ging en we spraken per telefoon. Ik zag haar vaak maar we spraken niet.

U zag haar enkel op straat als ze naar school ging en u sprak per telefoon, is dat alles?"

Ja meestal was het zo. Ik zag haar naar school gaan en terugkeren. Maar soms zagen we elkaar. We gingen zelfs naar een restaurant verschillende keren. Soms kwam ze buiten met haar vriend en soms bedekte ze haarzelf.

..."

Deze verklaringen van verzoeker zijn wel degelijk eenduidig.

Hetzelfde geldt voor zijn verklaringen over zijn plannen met Mim. Verzoeker en Mim speelden al een tijdje met het idee om weg te lopen naar een andere plaats in Bangladesh en daar te trouwen, maar hadden nog geen concreet plan. Toen verzoeker in november 2011 met Mim afsprak, was dit om een concreet plan te maken, hetzij om onmiddellijk weg te lopen hetzij een dag te plannen waarop ze zouden weglopen. Zie gehoorrapport p. 10.

2) Het Commissariaat stelt dat verzoeker er niet in slaagt om op duidelijke en concrete wijze uiteen te zetten waarom hij en Mim precies beslisten tot geheimhouding van hun relatie.

Verzoeker heeft nochtans duidelijk gezegd dat dit komt omdat de familie van Mim veel rijker is dan zijn familie. Zie gehoorrapport p. 7: "Waarom reageerde u niet op haar vraag om je vriendinnetje te worden? Ik had haar graag maar ik aarzelde want ze kwam van een hele rijke familie en onze familiestatus is niet dezelfde."

Dit is in Bangladesh reden genoeg om een relatie geheim te houden, zodat verzoeker dan ook niet inziet wat hij nog meer over deze reden diende te vertellen.

Verzoeker heeft ook wel duidelijk aangegeven dat Mims broer lid is van de Awami League, waardoor deze familie ook veel macht heeft (zie gehoorrapport p. 6 en 11). De gebeurtenissen hebben dit overigens alleen maar bevestigd.

3) Het Commissariaat stelt verder dat het incident in de mangotuin weinig plausibel is.

Het incident is nochtans exact gebeurd zoals verzoeker het vertelde. Verzoeker en zijn vriend zijn beginnen vechten met Mims broer en zijn neven en het is tijdens dit gevecht dat verzoekers vriend erin geslaagd is om een metalen stok af te pakken waarmee hij uit pure zelfverdediging sloeg op Mims broer en zonder het te willen hem zo doodde.

Juist doordat de neven zo bekommerd waren om Mims broer, zijn verzoeker en zijn vriend kunnen wegrekken, waarbij ze zagen dat buurtelingen dichterbij kwamen afgaand op het geschreeuw van Mims broer.

4) Het Commissariaat stelt tenslotte dat verzoeker nauwelijks op de hoogte is over zijn rechtszaak.

Het feit dat verzoeker niet veel weet over zijn rechtszaak heeft uiteraard te maken met het feit dat verzoeker thans in België is en daardoor ook geen advocaat heeft in Bangladesh om zich bezig te houden met deze rechtszaak. In elk geval weet verzoeker van zijn familie dat de politie hem komt zoeken, zodat verzoeker zeker weet dat hij nog steeds in gevaar is in Bangladesh.

Dat verzoeker enkel over de FIR sprak, komt omdat hem alleen over dit document vragen werden gesteld. Zie gehoorrapport p. 6."

2.2. De Raad benadrukt vooreerst dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bevoegdheid geeft om een meervoudige asielaanvraag niet in overweging te nemen indien door de asielzoeker geen nieuwe elementen worden voorgelegd die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt. De in het enig middel aangevoerde schending van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag mist dan ook juridische grondslag.

2.3.1. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoeker zijn huidige tweede asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die hij naar aanleiding van zijn vorige asielaanvraag heeft uiteengezet, namelijk zijn geheime en verboden relatie met "Mim" en de juridische problemen die hieruit zouden zijn voortgevloeid, met name het feit dat hij door de vader van "Mim" werd beschuldigd van de moord op zijn zoon.

2.3.2. In het kader van verzoekers eerste asielaanvraag nam het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 5 mei 2014 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof kan worden gehecht aan zijn asielrelaas.

Verzoekers beroep tegen die beslissing werd bij 's Raads arrest nr. 127 475 van 28 juli 2014 verworpen aangezien hij niet vroeg om gehoord te worden waarmee hij overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet werd geacht in te stemmen met de in de beschikking van 1 juli 2014 opgenomen grond, met name dat zijn relaas ongeloofwaardig is en hij niet aantoont dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingrechtelijke zin of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Bangladesh.

De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van een volgende asielaanvraag, de beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen.

2.3.3. In het kader van zijn huidige tweede asielaanvraag legt verzoeker bijkomende verklaringen af en volgende documenten neer: een brief van zijn advocaat, verschillende juridische documenten en een omslag.

Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: *“Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag.”*

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsovertuigend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St.* Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

2.3.4. Met betrekking tot de door verzoeker naar aanleiding van zijn huidige tweede asielaanvraag afgelegde verklaringen wordt in de bestreden beslissing terecht opgemerkt als volgt: *“Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige aanvraag hebt uiteengezet, zijnde uw relatie met Mim en de hieruit voortvloeiende problemen, moet worden beklemtoond dat uw vorige aanvraag door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid. Immers daar er noch geloof kan worden gehecht aan uw beweerde relatie, noch aan uw juridische problemen, verandert uw bewering veroordeelt te zijn tot levenslang, als gevolg van deze situatie, niets aan bovenstaande vaststelling.”*

Verzoeker brengt geen concrete en valabele elementen bij die dit pertinente motief in een ander daglicht weten te plaatsen.

Inzoverre verzoeker thans in zijn verzoekschrift *“zijn bemerkingen omtrent zijn verklaringen zoals geformuleerd tijdens de eerste asielprocedure”* herhaalt, wijst de Raad erop dat verzoekers eerste asielprocedure -waarin hij die betreffende bemerkingen eerder aanhaalde of minstens kon aanhalen- werd afgesloten met 's Raads arrest nr. 127 475 van 28 juli 2014, dat gezag en kracht van gewijsde geniet, en waarin tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas werd besloten. De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van een volgende asielaanvraag, een beslissing met betrekking tot een eerdere asielaanvraag nogmaals te beoordelen in beroep behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissing anders zou zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordeling zou hebben voorgelegen, hetgeen *in casu*, zo stelt de Raad vast en blijkt voorts, evenwel niet het geval is.

2.3.5. Ook de door verzoeker bijgebrachte documenten zijn niet van dien aard dat ze de geloofwaardigheid van zijn relaas kunnen herstellen.

Verzoekers huidige kritiek dat het Commissariaat-generaal *“deze documenten afgewezen”* heeft *“louter en alleen verwijzend naar het algemeen gebruik van valse documenten in Bangladesh”*, mist feitelijke grondslag, zo blijkt uit hetgeen met betrekking tot die documenten in de bestreden beslissing wordt overwogen:

“Met betrekking tot de nieuwe documenten die u aanbrengt, zijnde juridische documenten en een brief van uw advocaat ter ondersteuning van de motieven die u naar aanleiding van uw vorige asielaanvraag hebt uiteengezet, moet worden vastgesteld dat uit informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een bijlage in uw administratief dossier is gevoegd, blijkt dat er in uw land van herkomst een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Bengaalse documenten bijzonder relatief en zijn deze op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas. Zo legde u vooreerst geen enkel bewijs van uw identiteit voor, dit terwijl een identiteitsbewijs een essentieel element van elk soort procedure, en dus ook van de asielprocedure uitmaakt. U kunt dus niet aannemelijk maken dat de door u neergelegde documenten over u zouden handelen. Voorts is het niet voldoende om documenten neer te leggen; deze dienen gepaard te gaan met geloofwaardige verklaringen. Daar er reeds tijdens uw eerste asielaanvraag gewezen werd op de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen en gebrek aan geloof in de authenticiteit van de door u neergelegde documenten, is het simpelweg neerleggen van nog meer juridische documenten onvoldoende om bovenstaande vaststellingen simpelweg van de tafel te vegen. Daar u beweerde dat de tweede aanklacht tegen u ingediend werd door dezelfde persoon die verantwoordelijk zou zijn voor de eerste aanklacht tegen u, kan er reeds geen geloof meer gehecht worden aan uw nieuw ingeroepen element. Ook dient opgemerkt dat uw juridische documenten opnieuw niet voldoen aan alle vereiste formele kenmerken, zodat er geen geloof kan worden gehecht aan de authenticiteit van uw stukken. Zo blijkt uit toegevoegde informatie dat de wet die verwijst naar het maken van officiële kopies van gerechtelijke stukken, Sectie 76 van Act. No. 1 van de wet van 1872, is. Op uw juridische documenten wordt verwezen naar “section 76 act of 1872”, zonder dat gepreciseerd wordt om welke “act” (i.e. 1) het zou gaan. In dit licht kan er ook geen geloof worden gehecht aan de brief van uw advocaat die verwijst naar uw juridische problemen.”

Verzoeker ontkracht, noch weerlegt deze pertinente overwegingen, doch beperkt zich tot het formuleren van algemene beweringen en kritiek.

Verzoeker betwist niet dat hij niet (meer) in het bezit is van een identiteitsbewijs. Het bewijs van identiteit is nochtans een essentieel element in iedere procedure en verzoeker moet in dit verband alle stukken waarover hij beschikt of kan beschikken, voorleggen. Het ontbreken van ieder begin van bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit houdt een negatieve indicatie in met betrekking tot het asielrelaas (cf. RvS 25 september 2006, nr. 162.658). In weerwil van de medewerkingsplicht die op hem rust, laat verzoeker na zijn identiteit te staven. Verzoekers identiteit staat derhalve niet vast en er kan, zoals ook de commissaris-generaal terecht opmerkte, dan ook niet worden nagegaan of de door hem neergelegde documenten daadwerkelijk betrekking hebben op zijn persoon.

Verzoeker gaat er bovendien ten onrechte van uit dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid of het niet-authentiek karakter ervan wordt aangetoond. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en bijgevolg ook de Raad kunnen evenwel ook om andere redenen dan hun (bewezen) valsheid aan de aangebrachte stukken iedere bewijswaarde weigeren, met name wanneer deze onvoldoende garanties op het vlak van authenticiteit bieden (cf. RvS 17 december 2013, nr. 225.960). Daarenboven kan aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat *in casu* niet het geval is, zo blijkt uit voormeld arrest nr. 127 475 van 28 juli 2014 waarin tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas werd besloten. Documenten hebben immers enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt daarenboven dat in Bangladesh documenten veelvuldig worden vervalst of via corruptie kunnen worden verkregen, waardoor de bewijswaarde van Bengaalse documenten bijzonder relatief is.

Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij waar deze besluit dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. Zoals omstandig wordt uiteengezet in de bestreden beslissing vermogen verzoekers verklaringen en de door hem bijgebrachte documenten immers niet te tornen aan de vaststellingen gedaan naar aanleiding van zijn vorige asielaanvraag op grond waarvan werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van de door hem uiteengezette vluchtmotieven.

2.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stelen op een correcte feitenvinding. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Op basis van deze gegevens werd geconcludeerd dat verzoeker in het kader van zijn tweede asielaanvraag geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.5. Waar verzoeker *in fine* vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, verwijst de Raad naar het gewijzigde artikel 39/2 van de vreemdelingenwet waaruit blijkt dat de Raad inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht beschikt, ook voor de beslissingen tot niet-inoverwegingname bedoeld in artikel 57/6/1 en 57/6/2 van de vreemdelingenwet. Dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). In tegenstelling tot hetgeen verzoeker vraagt kan de Raad derhalve de beslissing houdende weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag slechts vernietigen om specifieke redenen voorzien in artikel 39/2 § 1, 2° en 3° van de vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

Het enig middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig december tweeduizend veertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS